

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 22a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”), a obligației de asistență și de soliditate în cadrul procedurii de schimbare a repartizării, a articolului 22c din statut și a protecției acordate avertizorilor de integritate, a obligațiilor de diligență, de neutralitate, de imparțialitate și de obiectivitate, a dreptului reclamantului la un tratament echitabil al dosarului său de către administrație, precum și pe încălcarea așteptărilor sale legitime și a abuzului de procedură. Acest motiv este împărțit în patru aspecte:

- primul aspect, întemeiat pe încălcarea articolului 22c din statut, în măsura în care autoritatea împuternicită să facă numiri (denumită în continuare „AIPN”) nu a adoptat procedura prevăzută de această dispoziție.
- al doilea aspect, întemeiat pe încălcarea obligației de soliditate;
- al treilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiilor obiectivității, imparțialității și neutralității AIPN competente și pe încălcarea principiului egalității de tratament și al nediscriminării.
- al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea normelor aplicabile în materie de sarcină a probei.

Ațiune introdusă la 21 decembrie 2021 – Front Polisario/Consiliul

(Cauza T-793/21)

(2022/C 73/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de oro (Front Polisario) (reprezentant: G. Devers, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii sale ca fiind admisibilă;
- anularea regulamentului atacat;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii împotriva Regulamentului (UE) 2021/1750 al Consiliului din 28 septembrie 2021 de modificare a Regulamentului (UE) 2019/440 privind alocarea posibilităților de pescuit în temeiul Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil dintre Uniunea Europeană și Regatul Maroc și al protocolului său de punere în aplicare (JO 2021, L 349, p. 1), reclamantul invocă un motiv unic, întemeiat pe lipsa temeiului juridic al regulamentului menționat ca urmare a nelegalității Deciziei 2019/441 (*).

1. Primul aspect, întemeiat de necompetența Consiliului de a adopta Decizia 2019/441, în măsura în care Uniunea și Regatul Maroc nu au competența să încheie un acord internațional aplicabil Saharei Occidentale, în locul poporului saharawi, reprezentat de Frontul Polisario.
2. Al doilea aspect, întemeiat pe nerespectarea obligației de a examina aspectul respectării drepturilor fundamentale și a dreptului internațional umanitar, în măsura în care Consiliul nu a examinat acest aspect înainte de adoptarea Deciziei 2019/441.
3. Al treilea aspect, întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a obligației sale de executare a hotărârilor Curții, în măsura în care Decizia 2019/441 nu ține cont de motivarea Hotărârii din 27 februarie 2018, Western Sahara Campaign UK (C-266/16, EU:C:2018:118).
4. Al patrulea aspect, întemeiat pe încălcarea principiilor și valorilor esențiale care stau la baza acțiunii Uniunii pe scena internațională, întrucât:

în primul rând, cu încălcarea dreptului popoarelor la respectarea unității lor naționale, Decizia 2019/441 neagă existența poporului saharawi, substituindu-i termenii „populația din Sahara Occidentală” și „populațiile vizate”;

în al doilea rând, cu încălcarea dreptului popoarelor de a dispune în mod liber de resursele lor naturale, Decizia 2019/441 privește încheierea unui acord internațional care organizează, fără consimțământul poporului sahwawi, exploatarea resurselor piscicole ale acestuia de către navele Uniunii;

în al treilea rând, Decizia 2019/441 privește încheierea unui acord internațional aplicabil Saharei Occidentale ocupate, cu Regatul Maroc, în cadrul politicii sale de anexare a teritoriului și al încălcărilor sistematice ale drepturilor fundamentale pe care le impune menținerea acestei politici.

5. Al cincilea aspect, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, în măsura în care Decizia 2019/441 este contrară declarațiilor Uniunii care, în mod reiterat, nu a încetat să afirme necesitatea respectării principiilor autodeterminării și al efectului relativ al tratatelor.
6. Al șaselea aspect, întemeiat pe aplicarea eronată a principiului proporționalității, întrucât, luând în considerare statutul separat și distinct al Saharei Occidentale, caracterul intangibil al dreptului la autodeterminare și calitatea de terț a poporului sahwawi, nu era de competența Consiliului să facă un raport de proporționalitate între preținsele „avantaje” generate de acordul privind pescuitul și repercusiunile sale asupra resurselor naturale ale Saharei Occidentale.
7. Al șaptelea aspect, întemeiat pe caracterul contrar politicii comune în domeniul pescuitului, în măsura în care, în aplicarea acordului încheiat prin Decizia 2019/441, navele Uniunii Europene vor putea avea acces la resursele piscicole ale poporului sahwawi, fără consimțământul său, în schimbul unei contribuții financiare plătite de autoritățile marocane, deși apele din Sahara Occidentală nu sunt „ape” marocane în sensul articolelor 61 și 62 din Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării.
8. Al optulea aspect, întemeiat pe încălcarea dreptului la autodeterminare, întrucât:

în primul rând, substituindu-i termenii „populația Saharei Occidentale” și „populațiile vizate”, Decizia 2019/441 neagă unitatea națională a poporului sahwawi ca subiect al dreptului la autodeterminare;

în al doilea rând, cu încălcarea dreptului poporului sahwawi de a dispune liber de resursele naturale, Decizia 2019/441 organizează, fără consimțământul său, exploatarea resurselor piscicole ale acestuia de către navele Uniunii;

în al treilea rând, cu încălcarea dreptului poporului sahwawi la respectarea integrității teritoriale a teritoriului său național, Decizia 2019/441 neagă statutul separat și distinct al Saharei Occidentale și confirmă divizarea sa ilegală de către „Berma” marocană.

9. Al nouălea aspect, întemeiat pe încălcarea principiului efectului relativ al tratatelor, în măsura în care Decizia 2019/441 neagă calitatea de subiect terț a poporului sahwawi în cadrul relațiilor UE-Maroc și îi impune obligații internaționale referitoare la teritoriul național și la resursele naturale, fără consimțământul acestuia.
10. Al zecelea aspect, întemeiat pe încălcarea dreptului internațional umanitar și a dreptului penal internațional în măsura în care:

în primul rând, Decizia 2019/441 privește încheierea unui acord internațional aplicabil Saharei Occidentale, în condițiile în care forțele de ocupație marocane nu beneficiază de *jus tractatus* față de acest teritoriu și le este interzis să îi exploateze resursele naturale;

în al doilea rând, în aplicarea acordului încheiat prin Decizia 2019/441, Uniunea va subvenționa infrastructurile marocane pe teritoriul sahwawi ocupat, pentru ca Regatul Maroc să își poată integra în mod durabil populația civilă și forțele armate;

în al treilea rând, prin utilizarea termenilor „populația Saharei Occidentale” și „populațiile vizate”, Decizia 2019/441 contribuie la transferul ilegal al coloniștilor marocani pe teritoriul sahwawi ocupat.

11. Al unsprezecelea aspect, întemeiat pe încălcarea obligațiilor Uniunii privind dreptul răspunderii internaționale, în măsura în care, prin încheierea unui acord internațional cu Regatul Maroc, aplicabil în Sahara Occidentală, Decizia 2019/441 confirmă încălcările grave ale dreptului internațional săvârșite de forțele de ocupație marocane împotriva poporului sahwawi și sprijină menținerea situației rezultate din aceste încălcări.

(¹) Decizia (UE) 2019/441 a Consiliului din 4 martie 2019 privind încheierea Acordului de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil dintre Uniunea Europeană și Regatul Maroc, a protocolului său de punere în aplicare și a schimbului de scrisori care însoțește acordul (JO 2019, L 77, p. 4).